

УДК 81.111'42

DOI <https://doi.org/10.32999/ksu2413-3337/2019-37-4>**МОВНІ ПРОЯВИ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ В ПОСТМОДЕРНІСТСЬКИХ
МІНІМІЗОВАНИХ ХУДОЖНІХ ТЕКСТАХ**

Заваринська Марія Сергіївна,
викладач кафедри іноземних мов та перекладознавства
Львівський державний університет безпеки життєдіяльності
mary.levykina@gmail.com
orcid.org/0000-0002-3734-8989

Статтю присвячено дослідженню поняття невизначеності та засобам її вираження в експериментальній літературі постмодернізму, зокрема на матеріалі *short-short stories*. Широка популярність мінімізованої прози, або *short-short genre*, зумовлена загальносвітовою тенденцією до мінімізації жанрів загалом. Причини такого «скорочення» полягають у ритмі життя сучасної людини, невпинному розвитку інформаційних технологій та можливості у вільній інтерпретації мінімізованого твору з боку читача, оскільки «мінімізація» здатна породжувати недосказаність і невизначеність. Це дозволяє визначити лінгвальну специфіку мінімізованих жанрів у сучасній постмодерністській поезії. У статті з'ясовано специфіку реалізації невизначеності у постмодерністському художньому тексті, а також розглянуто поняття невизначеності крізь транздисциплінарну призму.

Мета статті – виявлення лексико-граматичних та стилістичних засобів і прийомів реалізації невизначеності в постмодерністських мінімізованих художніх текстах (далі – ПМХТ) крізь призму постмодерністської поезики.

Методи дослідження у статті зумовлені метою і ґрунтуються на комплексному підході до аналізу явища невизначеності в ПМХТ. Методи і прийоми дослідження охоплюють такі загальнонаукові методи: описовий метод – для класифікації внутрішньої та зовнішньої інтерпретації лінгвостилістичних та когнітивних особливостей досліджуваного явища; дедуктивно-індуктивний метод – для аналізу і синтезу наукових концепцій; метод суцільної вибірки – для виокремлення текстових фрагментів, у яких простежується наявність ознак невизначеності. Було використано лінгвістичні методи: контекстуально-інтерпретаційний метод з прийомами лінгвостилістичного аналізу тропів і фігур для визначення смислового наповнення стилістичних засобів і прийомів творення невизначеності в ПМХТ; структурний метод у вигляді методик дистрибутивного аналізу, безпосередніх складників, семантичного та компонентного аналізу сприяв виявленню у словах декількох значень та їх одночасної реалізації у контексті; методика ментальних просторів для виявлення когнітивної природи явища невизначеності в ПМХТ.

Результати досліджень у статті становлять певний внесок у вивченні лінгвальної специфіки англійської постмодерністської мінімізованої прози ХХІ ст. та системному описі невизначеності як її ключової ознаки.

Висновки. Невизначеність – одна з головних категорій у постмодернізмі загалом, та літературі постмодернізму зокрема. На матеріалі сучасної мінімізованої прози доведено, що невизначеність відіграє провідну роль, проявляючи себе фонографічно, морфологічно, лексико-семантично, семасіологічно, синтаксично, композиційно-стилістично.

Ключові слова: невизначеність, амбівалентність, полісемія, неоднозначність, постмодернізм, мінімізована проза, *short-short genre*, *short-short story*.

LINGUAL MEANS OF UNCERTAINTY IN POSTMODERN SHORT-SHORT STORIES

Zavarynska Mariia Serhiivna,
Lecturer at the Department of Foreign Languages and Translation Studies
Lviv State University of Life Safety
mary.levykina@gmail.com
orcid.org/0000-0002-3734-8989

The article focuses on the study of the notion of uncertainty and its lingual means in postmodern experimental literature, particularly in *short-short stories*. Wide popularity of *short-short genre*, or *flash fiction*, caused by global tendency to genre reduction. Causes of such “minimization” lie in the fast life pace of modern person, non-stop IT development and free interpretation of *short-short story* by the reader, since “minimization” may produce understatement and uncertainty. It enables to indicate lingual specificity of *short-short stories* in contemporary postmodern poetics. In the article it is explored the specificity of uncertainty realization in postmodern fiction and the notion of uncertainty through the prism of transdisciplinarity.

Purpose of the article – revealing lexico-grammatical and stylistic means of uncertainty realization in postmodern *short-short stories* (PSHS) through the lens of postmodern poetics.

Methods of article investigation caused by the purpose and are based on complex approach to the analysis of uncertainty in PSHS. Methods and means of the study include such general scientific methods as: descriptive

method – for classification of inner and outer interpretation of stylistic and cognitive peculiarities; deductive-inductive method – for analysis and synthesis of scientific concepts; sample method – for selection of text fragments in which uncertainty emerges. In the article, the following linguistic methods: are used contextual-interpretative method with application of stylistic analysis of tropes and figures for indication of semantic content in stylistic means of uncertainty created in PSHS; structural method in the form of redistributable distributional and, immediate constituents analyses, semantic and component analysis which helped to indicate several meaning in a word and their simultaneous realization in the context; the methodology of mental spaces for revealing the cognitive nature of uncertainty in PSHS.

Results of the article investigation make a contribution to the study of the 21st century English postmodern short-short stories with lingual specificity and system description of uncertainty as its key feature.

Conclusions. Uncertainty one of the most important category in postmodern literary text. The analysis of immediate constituent that uncertainty has a prominent role showing itself in phonographic, morphological, lexico-semantic, semasiological, syntactical, compositional-stylistic way.

Key words: uncertainty, ambivalence, polysemy, ambiguity, postmodernism, short-short genre, short-short story.

Вступ. Постмодерна ситуація поетики сьогодення – світовий лінгвістичний феномен, спричинений появою та широким розповсюдженням філософії постструктуралізму (постмодернізму). Проблему невизначеності та її різні мовні прояви безпосередньо простежуємо у постмодерністських мінімізованих художніх текстах (далі – ПМХТ), їм притаманні неоднозначність, недосказаність, руйнування усіх класичних форм текстотворення, випадковість. **Актуальність** статті зумовлена загальним спрямуванням сучасних лінгвістичних студій на вивчення мовних явищ з інтегрованих теоретико-методологічних позицій. Поєднання лінгвокогнітивного, лінгвопоетологічного та міждисциплінарного підходів до вивчення поняття невизначеності уможлиблює більш ґрунтовне висвітлення його лінгвопоетичної специфіки в ПМХТ. **Наукова новизна** статті полягає в тому, що вперше визначено принципи творення невизначеності в ПМХТ авторів ХХІ ст., зокрема у short-short stories, шляхом класифікації мовних засобів. Досягнення поставленої мети передбачає розв'язання таких **завдань**: визначення теоретичних основ дослідження явища невизначеності з позицій міждисциплінарного підходу; уточнення змісту поняття «невизначеність» та його співвідносності з амбівалентністю, полісемією та неоднозначністю; визначення стилістичних засобів і прийомів творення явища невизначеності в ПМХТ крізь призму постмодерністської поетики.

Явище невизначеності з позиції міждисциплінарного підходу. Невизначеність вважають однією з найголовніших ознак постмодернізму такі видатні теоретики філософії постструктуралізму, як У. Еко, І. Гассан, Ф. Джеймсон, Е. Кафаленос. Як науковий принцип пізнання, невизначеність набула своєї популярності завдяки доленосним для людства науковим відкриттям ХХ століття, які підтвердили її значущість для сучасної наукової картини світу. Застосування невизначеності до лінгвістики завдячує появі філософії індетермінізму – можливості свободи волі

(філософи Р. Карнап, Х. Рейхенбах, Ф. Франк, Г. Ріккерт, М. Шлік, О. Нейрат), яка сформувалася в епоху античності. У своїх напрацюваннях давньогрецький філософ Епікур розглядав індетермінізм як учення про безпристрасну свободу. Німецький філософ Г. Лейбніц стверджував, що кожній людині властива не лише свобода здійснення будь-якого вчинку, а й воля як усвідомлене прагнення до дії (Leibniz, 1982: 307). Саме Г. Лейбніц спростував теорію Аристотеля та, пізніше, Ж.Буридана під назвою "Буридановий віслук", за яким жива істота, котра перебуває під впливом рівнозначних мотивів та стимулів, неспроможна прийняти жодного рішення. На думку Г. Лейбніца, не існує абсолютно рівнозначних мотивів та стимулів.

Невизначеність, по суті, може інтерпретуватися як недостатній обсяг інформації, проте не як її неправдивість. З погляду комп'ютерних наук, невизначеність виникає завдяки частковій видимості певних даних, нондетермінізму (можливості обробки вхідних даних кількома способами) (Russell, Norvig, 2002).

Принцип невизначеності Гейзенберга є одним із фундаментальних положень квантової механіки. Німецький фізик Вернер Гейзенберг уперше застосував його при вимірюванні імпульсів мікрочастинок. Що точніше вимірюється одна величина, то менш точно вдається виміряти іншу. Академік В.С. Стєпін стверджує, що «...принцип невизначеності, тісно пов'язаний з такою фундаментальною проблемою наукового пізнання, як взаємодія об'єкта і суб'єкта, що має філософський характер» (Стєпін, 2000: 611). Тобто дослідник своїми ж приладами для дослідів впливає на точність результату. Цей принцип відкриває шлях для подальшого експерименту в ході обчислень та дає розуміння неможливості точного передбачення майбутнього, завдяки подвійності природи частинок.

Лінгвістика ототожнює поняття невизначеності та модальності, адже модальність – це своєрідний семантичний компонент, що домінує при висловленні логічної істини, тобто

є ставленням мовця до висловленої істини. Саме епістемологічна модальність (від гр. *episteme* – знання) – виражає ступінь прийняття певного знання суб'єктом. Такий тип модальності не лише розкриває рівень упевненості оповідача у висловленому ним повідомленні (Palmer, 2001), але й може пов'язувати повідомлення з певними умовами, за яких воно було висловлене (Kiefer, 2005). В обох випадках достовірність повідомлення не може бути цілком визначеною, оскільки залежить від суб'єктної оцінки.

У постмодерністській поезиці невизначеність трактують як ключову ознаку постмодерністського художнього тексту в рамках постмодерністської поезики. Спостерігаємо прагнення побудувати текст таким чином, щоб його незмінне значення «вислизало та втікало» від читача (Бабелюк, 2009).

Поряд з явищем невизначеності існують такі суміжні з погляду семантики поняття, як амбівалентність, полісемія, неоднозначність. Амбівалентність – поєднання протилежних значень лексичних одиниць різного лінгвістичного статусу (слів, словосполучень, речень, надфразних єдностей) у художньому тексті (Бабелюк, 2009; Гетман, 1975; Главацька, 2008; Карловская, 2009; Котова, 2008; Хрестолубова, 2010). Полісемія, або багатозначність – наявність у семантичній структурі мовної одиниці двох, кількох чи багатьох значень. Багатозначність виникає у процесі розвитку мови. Неоднозначність – співіснування різноманітних осмислень художнього тексту – одночасну присутність двох різних трактувань (слова, виразу або тексту загалом), що може продукувати новий зміст.

Невизначеність в англomовній постмодерністській експериментальній прозі. Період інновацій та експериментування (друга половина ХХ – початок ХХІ ст.) глибоко позначився й на літературі, що призвело до створення нової форми художньої літератури – експериментальної. Невизначеність є яскравим та важливим інструментом у створенні цікавих експериментальних художніх текстів – новітніх творів, в яких класичні літературні канони порушені, поєднані непоєднувані стилі та техніки, що приваблюють читача своєю неординарністю, грою слів, неочікуваним фіналом та інколи дивною формою.

Поняття «експериментальна література» («experimental literature», «experimental fiction») виникло у ХVІІІ ст. і позначало художні прозові твори, основною ознакою яких було новаторство техніки або стилю письма. Першим експериментальним твором вважаємо роман Л. Стерна «The Life and Opinions of Tristram Shandy, Gentleman» («Життя і думки Тристрама Шенді, джентльмена») (перший том – 1759 р.) (Miller, Vandome, McBrewster,

2010) завдяки руйнуванню класичного текстотворення та нестандартному розгортанню сюжету.

Як експериментальний жанр ПМХТ, особливе місце посідає мінімізована проза, або short-short genre (також існують піджанри “mini-fiction”, “micro-fiction”, “sudden fiction”, “flash fiction”), що остаточно утвердилася в 1960–1970 рр. (Miller, Vandome, McBrewster, 2010, Steiner, 1999: 428, VanSpankeren 1994: 138–139). Сюди ми відносимо мікромовели, прозаїчні безфабульні мініатюри, все те, що є продуктом світогляду сучасної людини. Перші публікації, які містили прозу такого типу, були зроблені у 1980–1990 рр., напр.: “Sudden Fiction: American Short-Short Stories” (1986) (ed. by R. Shapard і J. Thomas). Структура таких творів вражає – оповідання може містити лише кілька слів.

Вагомими джерелами ПМХТ вважаємо багатотомне видання Словника літературної біографії (Dictionary of Literature Bibliography) (останній том вийшов 2006 р.), присвячене англо-ірландським письменникам, що працювали у жанрі short-short story, дослідження Б. Корте «The Short Story in Britain» (2003), збірка есе А. Лоффлера, праці Е. Шпета Еберхарда «Geschichte der Englischen Kurzgeschichte» (2005) та Е. Маундера «The Facts on File Companion to the British Short Story: Companion to the British Short Story» (2007).

Під час створення та осмислення експериментальних ПМХТ автор і читач стають активними учасниками діалогу щодо написання твору. У процесі їхньої взаємодії народжується окрема дійсність, що поєднує світи реальності та ірреальності. Особливо це простежуємо у мінімізованій прозі (short-short story), де кожен по-своєму може витлумачити значення слова чи фрази, а отже і віднайти свій альтернативний сенс чи сенси, долучившись до такої нелегкої співтворчості.

Мовні засоби творення невизначеності в ПМХТ. Серед мовних проявів явища невизначеності у short-short stories виокремлюємо *фонографічні, морфологічні, лексико-семантичні, семасіологічні, синтаксичні, композиційно-стилістичні* засоби та прийоми.

До *фонографічних* відносимо неправильну пунктуацію, зміну шрифту, капіталізацію, авторський словотвір, зміну орфографії окремих слів, зіткнення схожих звучань як фонетичний каламбур – “I’ve spent last summer in a city of Switzerland. – **Berne?** – No, **almost froze.**” (Wikipedia). Тут один з учасників діалогу розуміє питання про місце відпустки як те, чи не було йому спекотно, тобто замість міста Берн (*Berne*), слово *burn* (*горіти, спалювати, опік*). У реченні “*Fact I know; and Law I know; but what is this **Necessity**, save an empty*

shadow of my own mind's throwing?” (Huxley) завдяки капіталізації виникає враження великої віри автора та значущості для нього капіталізованих слів. У короткому оповіданні, що містить одне речення «*My name tattooed on her torso would erase this yin-yang doubt*» (Thomas, Scotellaro, 2018), словосполучення *yin-yang doubt* у цьому контексті можна розтлумачити як «сумніви у початку стосунків» та є прикладом авторського словотвору.

До морфологічних прийомів відносимо неправильне застосування часових форм і порядку слів у реченні, порушення граматичної норми. У реченні “*I did not kill nobody*” спостерігаємо подвійне заперечення, використане для ефекту посилення. У реченні “*Song she sang to me, song she brang to me*” відбувається зміна форми дієслова для милозвучності, дотримання рими (Metrolyrics).

До лексико-семантичних засобів і прийомів творення невизначеності відносимо “неоднозначність трактувань” значень слова або виразу. У реченнях “It was just *clear as mud* to me, and I was hoping you could help me with it later on” та “Looking around, she noticed she could see *clear as day*” сема “clear” слугує інтенціоналом, тобто основним компонентом значення, проте у вислові *clear as mud* уживається з іронією, набуваючи іншого значення «незрозуміло», «ясно, що нічого не ясно» (Lexico).

До семасіологічних засобів відносимо метонімію, метаболу, антитезу, зевгму та оксиморон. Серед синтаксичних засобів виділяємо еліпсис, повтор, хіазм та риторичні запитання. У короткому оповіданні, яке складається з одного запитання «*Can a carwash wash away the blood of a bystanding boy?*» (Thomas, Scotellaro, 2018), спостерігаємо водночас і риторичне запитання, оскільки хлопчика, якого збила машина, вже не повернути, й антитезу, через протиставлення двох подій – побутової (мийка автомобіля) та трагічної (смерть хлопчика).

До композиційно-стилістичних засобів і прийомів відносимо ризому (несистемність, хаотичність) та монтаж. У текстовому фрагменті “*They were lying in bed, talking. They had been lying in bed together talking these twenty-five years. First about whether to have children, he wanted to (although the roof was going fast); she didn't (Down's syndrome, leukemia, microcephaly, mumps). Then, after their daughter was born, a healthy seven pounds eleven ounces (“She's not eating enough”; “The furnace is failing”), they talked about family matters, mostly (“Her friends are hoodlums, her room is a disaster”; “There's something about the brakes, the water heaters rusting out”)*” (Stern, 1996) спостерігаємо потік думок героя у вигляді монтажу, що створює відчуття

розгубленості, спонукає думати, що між ним та дружиною завжди було щось, що заважало їх стосункам.

Висновки. Поняття невизначеності посідає чільне місце у площині різних наук. У літературі постмодернізму, яка за своєю суттю двоїста, відкидає саму можливість однозначного сприймання, невизначеність – ключова ознака. Мовні прояви явища невизначеності у short-short stories спостерігаємо на фонографічному, морфологічному, лексико-семантичному, семасіологічному, синтаксичному, композиційно-стилістичному рівнях, що впливає і на форму, і на зміст текстів. Невизначеність зумовлює недосказаність, що дає змогу авторові «бавитися» з читачем, а читачеві з текстом. Адже текст може не лише трактуватися по-своєму кожним читачем, а й викликати низку протилежних відчуттів, особливо у мінімізованій прозі, що робить short-short genre привабливим та цікавим для читання. Отже, з огляду на невпинний розвиток ПМХТ та прихильності до них сучасного читача, подальші дослідження феномену «невизначеності» залишаються актуальними.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Бабелюк О. А. Принципи постмодерністського текстотворення сучасної американської прози малої форми: монографія. Дрогобич: Вимір, (2009). 296 с.
2. Гетман И. М. Лексико-семантические средства создания амбивалентности в английском языке: автореф. дис. ... канд. филол. наук: спец. 10.02.04 “Германские языки”. Москва: (1975). 23 с.
3. Главацька Ю. Л. Композиційно-сміслова структура англomовної байки: лінгвокогнітивний аспект: автореф. дис. ... канд. филол. наук: спец. 10.02.04 “Германські мови”. Харків: (2008). 20 с.
4. Карловская В. Н. Репрезентация полярных эмоций в художественном тексте (на материале современной англоязычной прозы): автореф. дис. ... канд. филол. наук: спец. 10.02.04 “Германские языки”. Санкт-Петербург: (2009). 21 с.
5. Котова Н. С. Амбивалентная языковая личность: лексика, грамматика, прагматика: дис. ... доктора филол. наук: спец. 10.02.01 “Русский язык”. Краснодар: (2008). 551 с.
6. Стёпин В.С. Теоретическое знание: Структура, история, эволюция. Москва: Прогресс-Традиция, (2000). 743 с.
7. Хрестолобуова Г. А. Когнитивная специфика лексических аномалий амбивалентного характера в речи инофона: автореф. дис. ... канд. филол. наук: спец. 10.02.01 “Русский язык”. Абакан: (2010). 18 с.
8. Kiefer F. (2005). Possibility and necessity. Studies on modality in Hungarian. Budapest.
9. Leibniz G. W. (1982). Two Fragments about Freedom. Volume I. Moskva: Mysl, 307–318 pp.
10. Miller F. P., Vandome A. F., McBrewster J.. (2010). Experimental Literature. Mauritius: VDM Publishing House, 76 p.
11. Palmer, Frank Robert. (2001). Mood and Modality. Cambridge: Cambridge University Press, 236 p.
12. Russell, S. J., Norvig P. (2002). Artificial Intelligence: A Modern Approach (2nd edition). Upper Saddle River, New Jersey: Prentice Hall.
13. Steiner W. (1999). Postmodern Fictions ed. by S. Bercovitch. Volume 7. Cambridge: Cambridge University Press, 425–538 pp.
14. Stern J. (1996). An Anthology of Really Short Stories. New York:
15. W.W. Norton, 144 p..

16. Thomas J., Scotellaro R. (2018). *New Micro: Exceptionally Short Fiction*. New York: WW Norton & Company, 288 p.
 17. VanSpanckeren K. (1994). *Outline of American Literature*. U. S. Department of State: Global Publishing Solutions, 177 p.
 18. http://en.wikipedia.org/wiki/Experimental_literature
 19. Huxley Aphorisms and Reflections// Project Gutenberg Consortia Center// <http://www.Gutenberg.us>
 20. <https://www.lexico.com>
 21. <http://www.metrolyrics.com/>

REFERENCES:

1. Babeliuk O. A. (2009). *Pryntsyppy postmodernistkoho tekstotvorennia suchasnoi amerykanskoï prozy maloi formy [Principles of postmodern text-creating on the basis of American short-fiction]*. Monohrafiia. Drohobych: Vymir, 296 p.
 2. Hetman Y. M. (1975). *Leksyko-semanticheskye sredstva sozdaniya ambyvalentnosti v anhliskom yazyke. Avtoref. dys. ... kand. fylol. nauk spets. 10.02.04 "Hermanskye Yazyky"* [Lexical-semantic means of ambivalence creating in English language. PhD Autoabstract, 10.02.04 speciality "Germanic Languages"]. Moskva, 23 p.
 3. Hlavatska Yu. L. (2008). *Kompozytsiino-smyslova struktura anhlovnoi baiky: linhvokohnyvnyi aspect. Avtoref. dys. ... kand. fylol. nauk Spets. 10.02.04 "Hermanski Movy"* [Compositional-semantic structure of English fables; linguo-cognitive aspect. PhD Autoabstract, 10.02.04 speciality "Germanic Languages"]. Kharkiv, 20 p.
 4. Karlovskaiia V. N. (2009). *Reprezentatsiia poliarnykh emotsiy v khudozhestvennom tekste (na materyale sovremennoi anhloiazychnoi prozy). Avtoref. dys. ... kand. fylol. nauk spets. 10.02.04 "Hermanskye Yazyky"* [Representation of contrast in the fiction (on the basis of modern English prose. PhD Autoabstract, 10.02.04 speciality "Germanic Languages"]. Sankt-Peterburh, 21 p.
 5. Kotova N. S. (2008). *Ambivalentnaia yazykovaia lychnost: lekstyka hrammatyka, prahmatyka. dys. ... doktora fylol. nauk spets. 10.02.01 "Russkyi Yazyk"* [Ambivalent language personality: lexis, grammar, pragmatics. Doctor of Science

Dissertation, 10.02.04 speciality "Germanic Languages"]. Krasnodar, 551 p.

6. Stjopyn V.S. (2000). *Teoreticheskie znanye: struktura, ystoriya, evoliutsiia [Theoretical knowledge: structure, history, evolution]*. Moskva: Prohress-Tradytzia, 743 p.
 7. Khrestoliubova H. A. (2010). *Kohnytyvnaia spetsyfyka lekstycheskykh anomalii ambyvalentnoho kharaktera v rechy ynofona. Avtoref. dys. ... kand. fylol. nauk spets. 10.02.01 "Russkyi Yazyk"* [Cognitive specificity of lexical ambivalent anomalies in "ynofon". PhD Autoabstract, 10.02.04 speciality "Germanic Languages"]. Abakan, 18 p.
 8. Kiefer F. (2005). *Possibility and necessity. Studies on modality in Hungarian*. Budapest.
 9. Leibniz G. W. (1982). *Two Fragments about Freedom*. Volume 1. Moskva: Mysl, 307–318 pp.
 10. Miller F. P., Vandome A. F., McBrewster J.. (2010). *Experimental Literature*. Mauritius: VDM Publishing House, 76 p.
 11. Palmer, Frank Robert. (2001). *Mood and Modality*. Cambridge: Cambridge University Press, 236 p.
 12. Russell, S. J., Norvig P. (2002). *Artificial Intelligence: A Modern Approach (2nd edition)*. Upper Saddle River, New Jersey: Prentice Hall.
 13. Steiner W. (1999). *Postmodern Fictions* ed. by S. Bercovitch. Volume 7. Cambridge: Cambridge University Press, 425–538 pp.
 14. Stern J. (1996). *An Anthology of Really Short Stories*. New York:
 15. W.W. Norton, 144 p..
 16. Thomas J., Scotellaro R. (2018). *New Micro: Exceptionally Short Fiction*. New York: WW Norton & Company, 288 p.
 17. VanSpanckeren K. (1994). *Outline of American Literature*. U. S. Department of State: Global Publishing Solutions, 177 p.
 18. http://en.wikipedia.org/wiki/Experimental_literature
 19. Huxley Aphorisms and Reflections// Project Gutenberg Consortia Center// <http://www.Gutenberg.us>
 20. <https://www.lexico.com>
 21. <http://www.metrolyrics.com/>

*Стаття надійшла до редакції 30.07.2019.
 The article was received 30 July 2019*